

De Wit, J., Van Eeghem, K. en Janssen, J., Heerlijk: over mannelijke homoseksualiteit

Heerlijk geeft de homo's zelf het woord. Dit boek, dat vlot leest, begint met vrij anecdotische interviews, om later over te gaan tot het schetsen van de geschiedenis van de Nederlandse en Vlaamse homobeweging. De auteurs klagen diverse discriminaties aan en doen voorstellen om de homoverdrukking te milderen. Af en toe kan de lezer moeilijk verveling vermijden bij het lezen van de meermaals herhaalde aanklachten en motiveringen. De kritiek is soms te eenzijdig geformuleerd, zonder de aangeklaagde verantwoordelijke (personen, instellingen, instanties, diensten, ...) aan het woord te laten, waardoor de 'oprechte en objectieve' informatie, bejubeld in het voorwoord, lichtjes gerelativeerd moet worden.

Toch is en blijft het een bruikbaar boek dat een degelijk overzicht geeft van de meestal bedrukkende situaties waarin homo's, op verschillende manieren hun homoseksualiteit belevend, terechtkomen, alsook van de verdrukking waarvan zij dikwijls het voorwerp zijn.

W. Bruggeman

Dr. F. Denkers, Daar pakken ze je op, Uitg. Koninklijke Vermande 1983

Een prachtig boek, van de hand van een algemeen adviseur bij de gemeentepolitie te Amsterdam.

Er wordt goed aanvoeld dat heel wat inspiratie werd verkregen bij het executieve basispersoneel, dat het eigenlijke 'vuile' werk doet.

Naast de klassiek beschreven formeel-juridisch opgelegde taken, benadert de schrijver een andere hoofdplicht, van niet minder belang trouwens: adequaat omgaan door de politie met de emoties van de burgers waarmee zij in aanraking komt. De emoties kunnen burgers en politie aan elkaar binden, maar ook van elkaar gescheiden houden. Centraal staat de vraag hoe te bevorderen dat politieambtenaren, vaak zelf onderhevig aan heftige emoties, nuchter maar herkenbaar inspelen op de gevoelens van hun cliënten (daders, slachtoffers, omstaanders, getuigen, hulpbehoevenden, klagers, media en anderen). Het politievraagstuk is daarom primair een kwestie van het managen van de politieke emoties.

Deze worden nu meestal onderdrukt. Voor politieleiding en bevoegd gezag is in dit opzicht een belangrijke taak weggelegd.

Door het feit dat de schrijver, gewild of niet, afstand neemt van de Nederlandse politieorganisatie, zijn heel wat situatiebeschrijvingen, raadgevingen, houdingen en modellen geanalyseerd en worden voorstellen geformuleerd die ook vrij goed op Belgische situaties overdraagbaar zijn. Trouwens de beschreven emoties tussen rechtsstaat en politie zijn goed vergelijkbaar in democratische samenlevingen die niet zoveel van elkaar verschillen.

De auteur blijft ook uitvoerig stilstaan bij de noodzaak om burgers te stimuleren tot het dragen van eigen verantwoordelijkheid op het gebied van de crimi-

naliteit, de openbare orde, de hulpverlening en het verkeer. Wel is hij, naar mijn gevoel, naïef in het formuleren van de opdracht te komen tot zo weinig mogelijk politie. Gereguleerde eigenrichting is mooi, na te streven in bepaalde situaties en voor zekere groepen, maar politie zal nodig blijven voor het regelen van een niet onaanzienlijk aantal gebeurtenissen.

Alleszins betreft het hier een boek, het lezen waard voor politie-ambtenaren en burgers.

W. Bruggeman